

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΓ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1962	Κυριακὴ Η' Ματθαίου (Ματθ. 14,14-22) 14 Αὐγούστου 2016	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Λαὸς ἄξιος τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν

«Ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς εἶδε πολὺν ὄχλον...» (Ματθ. 14,14)

Ο Κύριος, ἀγαπητοί μου, διὰ θαύματος τρέφει μέσα στὴν ἔρημο ἕναν ὀλόκληρο λαό.

Δὲν εἶνε θαυμαστὸ νὰ βγαίῃ τόσος **κόσμος στὴν ἔρημο**; Ἔγινε ἄλλοτε κάτι τέτοιο; Μόνο ὅταν ὁ Μωυσῆς ὠδηγοῦσε τὸν Ἰσραὴλ στὴ Γῆ τῆς ἐπαγγελίας. Οἱ ἅγιοι ἐρημίτες εἶνε σπάνιοι· κατὰ κανόνα ὁ ἄνθρωπος εἶνε κοινωνικὸ ὄν.

Στὴν ἔρημο τὸ πλῆθος· μόνο οἱ ἄντρες ἦταν πέντε χιλιάδες (Ματθ. 14,21)· μαζὶ μὲ τὶς γυναῖκες καὶ τὰ παιδιὰ θὰ ἦταν πολὺ περισσότεροι.

Ἐκεῖ λοιπόν, στὴν ἔρημο, αὐτὸς ποὺ τρέφει ὅλη τὴν οἰκουμένη, ἐτοίμασε ἀπὸ «*πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας*» **τραπέζι** γιὰ τὸ ἀμέτρητο πλῆθος. Τραπέζι ὄχι φτωχικὸ ἀλλὰ **πλούσιο**, ἀπ' ὅπου σηκώθηκαν ὅλοι χορτᾶτοι. Ἀπόδειξις ὅτι χόρτασαν εἶνε τὰ περισσεύματα· «*ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν, καὶ ἦσαν* (=σήκωσαν, μάζεψαν) *τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις*» (ἔ.ἀ. 14,20).

Ὁ Κύριος, καθὼς τοὺς εἶδε ὅλους ἐκείνους μπροστά του, αἰσθάνθηκε συμπάθεια καὶ **ἔδειξε ἐξαιρετικὴ ἀγάπη**. Θεράπευσε τοὺς ἀρρώστους, ποὺ εἶχαν φέρει μαζί τους, καὶ τοὺς ἔθρεψε ὅλους, ἄντρες, γυναῖκες, παιδιὰ. Ἔγινε γιὰ τὸ λαὸ καὶ **γιατρός** καὶ **πατέρας**· τοὺς ἔδωσε ὅ,τι πιὸ ἀναγκαῖο, τὴν υἰεὶα καὶ τὴν τροφή.

Μὴ νομίση ὅμως κανεὶς ὅτι τὰ δῶρα αὐτὰ δόθηκαν χαριστικά. Ὁ μὲν Κύριος ἄνοιξε τὸ παντοδύναμο χέρι του καὶ ἔδωσε πλοῦσια εὐλογία, ἀλλὰ καὶ **ὁ λαὸς αὐτὸς ἦταν ἄξιος νὰ λάβῃ** ὅ,τι ἔλαβε, διότι εἶχε ἀξία καὶ ἀρετὴ, ἡ ὁποία καὶ εἴλκυσε τὴν εὐνοία τοῦ Κυρίου. Ἄς ἐπισημάνουμε δυὸ - τρία σημεῖα, ποὺ βγαίνουν ἀπὸ τὸ κείμενο τοῦ ἱεροῦ εὐαγγελίου.

● Ἀπόδειξις τῆς ἀρετῆς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ εἶνε τὸ γεγονός, ὅτι ἡ συρροή του στὴν ἔρημο γιὰ νὰ συναντήσῃ τὸν Κύριο ἔγινε ἀμέσως μετὰ ἀπὸ ἕνα συνταρακτικὸ γεγονός, τὸ ὁποῖο λογικὰ θὰ ἔπρεπε νὰ τοὺς ἔχη φοβίσει ὅλους· ἢ

συγκέντρῳσι στὴν ἔρημο **ἔγινε λίγο μετὰ τὴ σφαγὴ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου** ἀπὸ τὸν Ἡρώδη (βλ. ἔ.ἀ. 14,1-13). Ἔνα τέτοιο γεγονός θὰ περίμενε κανεὶς νὰ ἔχη ταραξίει καὶ τρομοκρατήσῃ τὸν κόσμον. Τὸ πλῆθος σκορπίζει καὶ κλείνεται στὰ σπίτια, ὅταν βλέπῃ τὴν κρατικὴ ἐξουσία νὰ πατάσῃ τοὺς ὀδηγούς του. Καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι κλείστηκαν στὸ ὑπερῶο «*διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων*» (ἰω. 20,19). Κ' ἐδῶ λοιπὸν φονεύθηκε ὁ Ἰωάννης; ὁ λαὸς θὰ ἔπρεπε νὰ πτοηθῇ καὶ νὰ φοβᾶται, μήπως ὁ κακοῦργος Ἡρώδης προχωρήσῃ καὶ συλλάβῃ καὶ τὸν ἄλλο γνωστὸ ὀδηγὸ τοῦ λαοῦ, τὸν Ἰησοῦ τὸ Ναζωραῖο, καὶ χτυπήσῃ τοὺς ἀκολούθους του. «*Πατάξω τὸν ποιμένα*», ἔλεγε ἡ προφητεία, «*καὶ διασκορπισθήσονται τὰ πρόβατα τῆς ποιμνῆς*» (βλ. Ζαχ. 13,7)· λόγια ποὺ ὑπενθύμισε ὁ Χριστὸς στοὺς μαθητὰς του ἀμέσως μετὰ τὸ μυστικὸ δεῖπνο (βλ. Ματθ. 26,31). Αὐτὸ λοιπὸν θὰ περίμενε κανεὶς καὶ ἐδῶ, μετὰ τὴ θανάτωσι τοῦ Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου. Ἐν τούτοις «*τὸ δράμα τοῦ Ἰωάννου*» δὲν φόβισε τὸ λαό, ὅπως παρατηρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος· ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησι ποὺ ἔτρεφαν στὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἦταν τόση, ὥστε δὲν ὑπολόγισαν κανένα κίνδυνον· μὲ θάρρος, ἐκδηλώνοντας φανερὰ τὰ αἰσθημάτα τους, τρέχουν νὰ συναντήσουν τὸν Ἰησοῦ. Αὐτὸ εἶνε μία πρώτη ἀπόδειξις τῆς ἀρετῆς τοῦ λαοῦ· ἀλλὰ ἔχουμε κι ἄλλη, δεύτερη ἀπόδειξις.

● Ὁ λαός, μόλις ἀντιλήφθηκε ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἔφυγε σὲ ἔρημον μέρος, **τὸν ἀκολουθοῦν «πεζῇ ἀπὸ τῶν πόλεων»** (ἔ.ἀ. 14,13). Τί σημαίνει ἡ πληροφορία αὐτὴ τοῦ εὐαγγελιστοῦ; Ὅτι ὁ λαὸς αἰσθάνονταν τόσο τὴν ἀνάγκη νὰ ἔχουν τὸ Χριστὸ ἀνάμεσά τους, ὥστε δὲν κάνουν χωρὶς αὐτόν· δὲν περιμένουν οὔτε γιὰ λίγο διάστημα, μέχρις ὅτου ἐκεῖνος νὰ ἐπιστρέψῃ κοντὰ τους. Ἔτσι ξεκινοῦν νὰ πᾶνε κοντὰ του· καὶ μάλιστα ὄχι μὲ ἄλλα μέσα, πλοιάρια ἢ ὑπο-

ζύγια, αλλά με τὰ πόδια, «πεζῆ», μία λέξι πού λέει πολλά. Νὰ φανταστῆ κανεὶς ἐκεῖνο τὸ πλήθος νὰ ὁδοιπορῆ σὲ δύσβατους τόπους· ὄχι μόνο παιδιὰ καὶ νέοι, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες καὶ ἡλιωμένοι καὶ ἀσθενεῖς. Εἶνε συγκινητικό. Τί ἀγάπη, τί ἔρωτας, τί δίψα τῆς ψυχῆς! Ὁ Χριστὸς βέβαια δὲν θὰ ἔμενε διαρκῶς στὴν ἔρημο· θὰ ἐπέστρεφε καὶ στὴν Καπερναοῦμ καὶ στὶς ἄλλες πόλεις τῆς Γαλιλαίας, καὶ θὰ εἶχαν πάλι εὐκαιρία νὰ τὸν δοῦν καὶ νὰ τὸν ἀκούσουν. Ἄλλ' αὐτοὶ δὲν ἀντέχουν νὰ μένουν μακριὰ του. Τὸν ἐπιθυμοῦν, ξεσηκώνονται, βγαίνουν καὶ τὸν ἀναζητοῦν στὴν ἔρημο. Ἡ δίψα τους αὐτὴ ζωντανεύει τὴν εἰκόνα τοῦ ψαλμωδοῦ γιὰ τὸ διψασμένο ἐλάφι, πού τρέχει, διασχίζει μεγάλες ἀποστάσεις ἀναζητώντας νερό, νὰ βρῆ τὴ δροσερὴ πηγὴ, πού θὰ σβήσῃ τὸ καμίνι τῆς δίψας του. «Ὁν τρόπον», λέει, «ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχὴ μου πρὸς σέ, ὁ Θεός»· ὅπως τὸ ἐλάφι λαχταρᾷ καὶ τρέχει ἐκεῖ πού πηγάζουν νερά, ἔτσι, Θεέ μου, λαχταρᾷ καὶ τρέχει ἡ ψυχὴ μου σ' ἐσένα (Ψαλμ. 41,2). Ἐλάφια διψασμένα γιὰ τὸ λόγο καὶ τὴ χάρι τοῦ Χριστοῦ ἦταν ὅλοι αὐτοί.

● Θέλουμε κι ἄλλη μία ἀπόδειξι τῆς ἀρετῆς τοῦ λαοῦ; Ἄς προσέξουμε πόσο χρόνο θὰ μείνουν ἐκεῖ στὴν ἐρημίᾳ. Ἐφτασαν ἐπὶ τέλους στὸ σκοπὸ τους, βρῆκαν αὐτὸν πού ζητοῦσαν. Κ' ἐκεῖνος, ἀφοῦ θεράπευσε τοὺς ἀρρώστους πού εἶχαν φέρει μαζί τους, ἄνοιξε τὸ στόμα του καὶ ἄρχισε νὰ τοὺς διδάσκῃ. Κρέμονται ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Κ' ἐνῶ οἱ ὄρες περνοῦν, ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν δείχνει νὰ κουράζεται, δὲν βαριέται, δὲν δυσανασχετεῖ. **Παρατείνει τὴ διαμονὴ του στὴν ἔρημο.** Μετὰ ἀπὸ λίγο ὁ ἥλιος θὰ βασιλέψῃ· ἀλλὰ τί με τοῦτο; λάμπει ἐμπρὸς τους ὁ Ἰησοῦς, ὁ πνευματικὸς Ἥλιος· πρὸς αὐτὸν μικροὶ καὶ μεγάλοι ἔχουν στραμμένη τὴν προσοχὴ τους καὶ ἀδιαφοροῦν γιὰ τὴ δύσι τοῦ ἡλίου, γιὰ τὴ νύχτα πού ζυγώνει, γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς τροφῆς. Μένουν κοντὰ στὸν Ἰησοῦ στὸ ὑπαιθρο, νηστικοί, ἀτενίζοντας ὅλοι σὲ ἓνα σημεῖο, στὸ πρόσωπό του. Ἡ προσήλωσί τους εἶνε τέτοια, ὥστε οἱ μαθηταὶ ἄρχισαν νὰ σκέπτωνται ἐκεῖνο πού ὁ λαὸς αὐτὸς δὲν σκεπτόταν· τί θὰ γίνῃ ἂν νυχτώσῃ; Ποῦ θὰ βρεθοῦν τρόφιμα γιὰ τόσο κόσμος; πῶς θὰ οἰκονομηθῇ ἀπὸ πλευρᾶς φαγητοῦ τέτοια συγκέντρωσι; Γι' αὐτὸ οἱ μαθηταὶ παίρνουν τὸ θάρρος καὶ παρεμβαίνουν γιὰ νὰ παρακαλέσουν τὸν Κύριο νὰ ἀπολύσῃ τοὺς ὄχλους λέγοντας: «Ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος καὶ ἡ ὥρα ἤδη παρήλθεν· ἀπόλυσον τοὺς ὄχλους,

ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κόμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα» (Ματθ. 14,15).

Ἄλλ' ἀκριβῶς γιὰ τὸ πλήθος ἔδειξε στὸν Κύριο τέτοια προθυμία, ἀφοσίωσι καὶ ἀγάπη, γι' αὐτὸ κ' ἐκεῖνος ἔκρινε ὅτι ὁ λαὸς αὐτὸς εἶνε **ἄξιος νὰ τραφῇ ἀκόμη καὶ με ἓνα θαῦμα.** Δὲν εἶνε ὁ Χριστὸς ἐκεῖνος πού εἶπε σὲ ὄσους ἀγωνιοῦν γιὰ τὴ συντήρησί τους «Ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν» (ἐ.ἀ. 6,33); Αἱ λοιπὸν· τὴν ἐπίσημη αὐτὴ ὑπόσχεσί του τὸν βλέπουμε νὰ τὴν πραγματοποιῆ τώρα. Ὁ λαὸς αὐτὸς εἶχε ἀποδείξει τὴν ἡμέρα αὐτὴ με τὴν ὄλη συμπεριφορὰ του, ὅτι θέτει τὰ πνευματικὰ πάνω ἀπὸ τὰ ὑλικά: «ἐζητεῖ πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ». Κ' ἐκεῖνος λοιπὸν τοὺς δίνει τὰ ἀγαθὰ του πλουσιοπάροχα· θεραπεύει, εὐλογεῖ, τρέφει, ἐλεεῖ τὸ λαό. Καὶ ὁ λαὸς φεύγει ἀπὸ τὴν ἔρημο ψυχικὰ καὶ σωματικὰ χορτασμένος. Ὁ Κύριος ἔθρεψε καὶ τὶς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα. Δὲν ὑπάρχει κανένας πεινασμένος!

* * *

Τί ἀποδεικνύει, ἀγαπητοί μου, αὐτὴ ἡ ὁμαδικὴ διατροφή τοῦ λαοῦ; Ὅτι ἓνας λαὸς πού ἀκολουθεῖ τὸν Κύριο στὸ δρόμο τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀρετῆς, ἓνας λαὸς πού ἐκτιμᾷ τὰ πνευματικὰ πράγματα περισσότερο ἀπὸ τὰ ὑλικά, ἓνας λαὸς πού δὲν ἐννοεῖ ἀκόμη καὶ σὲ καιρὸ δυσμενῶν περιστάσεων ν' ἀπομακρυνθῇ ἀπὸ τὸν Κύριο, ἓνας λαὸς πού πιστεύει, ὁ λαὸς αὐτὸς **δὲν θὰ στερηθῇ οὔτε καὶ τὰ ὑλικά ἀγαθὰ,** ὅσα εἶνε ἀναγκαῖα γιὰ τὴ συντήρησί του. Ἐνα τέτοιο λαὸ ποτέ δὲν θὰ τὸν ἀφήσῃ ὁ Κύριος νὰ πεινάσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ ἀπὸ τὴν πείνα.

Γι' αὐτὸ, ἂν θέλουμε νὰ ἔχουμε πάντοτε τὴν εὐλογία τοῦ Κυρίου, πρέπει ὡς λαός, ἄρχοντες καὶ ἀρχόμενοι, **νὰ ζήσουμε μιὰ ζωὴ πίστεως καὶ ἀρετῆς,** πού νὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν Κύριο. Ἐὰν κρεμαστοῦμε ἀπὸ τὸν Κύριο, τότε βάλαμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, τὶς οἰκογένειές μας καὶ ὀλόκληρο τὸ ἔθνος μας κάτω ἀπὸ τὴν κραταιὰ προστασία του. Σὰν πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τέκνα τῆς «**βασιλείας**» του, δηλαδὴ τῆς Ἐκκλησίας του, θὰ καθώμαστε συνδαιτυμόνες στὴν τράπεζα τοῦ ἐλέους του, ἡ ὁποία πάντοτε θὰ ἔχη κάτι νὰ μᾶς δώσῃ καὶ γιὰ τὴν ψυχὴ μας καὶ γιὰ τὸ σῶμα μας. Διότι ὁ Κύριος εἶνε αὐτὸς πού τρέφει ὄλους, καὶ μάλιστα τοὺς ἀφωσιωμένους σ' αὐτὸν διὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς ἀρετῆς ψυχῶν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**